

Не сміє бути в нас страху...

Роман Купчинський

Не сміє бути в нас страху
і жадної тривоги. — Чому?
Бо ми є
лицарі грізні
Залізної Остроги!

Кладочка, кладочка узесенькая.
Дівчино, рибчино
молоденькая.
До дівчини мені близько, мені близько,
Но через
стависько.
Вчора дощ, нині дощ,
Завтра буде слизько.

Не страшать нас ні в цісарів
Високії пороги,
Бо ми є лицарі
грізні
Залізної Остроги!

Кладочка, кладочка узесенькая.
Дівчино, рибчино
молоденькая.
До дівчини мені близько, мені близько,
Но через
стависько.
Вчора дощ, нині дощ,
Завтра буде слизько.

А до дівочих ніжних серць
Ми знаєм всі дороги,
Бо ми є лицарі
грізні
Залізної Остроги!

Кладочка, кладочка узесенькая.

Дівчино, рибчино

молоденькая.

До дівчини мені близько, мені близько,

Но через

стависько.

Вчора дощ, нині дощ,

Завтра буде слизько.

Не святкуватиме ніхто

над нами перемоги,

Бо ми є лицарі грізні

Залізної Остроги!

Кладочка, кладочка узесенькая.

Дівчино, рибчино

молоденькая.

До дівчини мені близько, мені близько,

Но через

стависько.

Вчора дощ, нині дощ,

Завтра буде слизько.